

מחלקת היא העמוד האמצעי בין דרגות השמאה, והוא הפרוד ביניהן. ותיחוד בדרגות הקדושות.

הבריתא היא השכינה משמאל, זהו שכתוב (דברים כב) כי בשדה מצאה. והמשנה בצד הימין, שהיחוד שלו אינו אלא מצד העמוד האמצעי. ולמה היא משנה ובריתא מצד של ימין ושמאל? משום חמור ושור מועדים, שהם לימין ולשמאל. התוספתא נקראת מצד הצדיק, שהוא כולל כל המוספים, ומשם השכינה היא קרבן של המוספים, ובשכילו נאמר (משלי יא) יש מפזר ונוסף עוד. בו התוספתא חכמה ובינה ודעת וכל המדות של הקדוש ברוך הוא, וממנו תוספת של נשמה? תרה שנוספת לאדם מערב שבת לערב שבת. והוא יום השבת, שביעי, כל הספירות נקראו בו שביעיות. וכל מי שמוסיף בו בשבת במאכלים ובתענוגים, מוסיפים לו. ומהם מאכלותיו? הקרבנות של התפלה של מוסף שמוסיפים בו העם הקדוש יותר משאר ימות החל. תוספת קדשה של קדוש, ענוג, וקראת לשבת ענג בשלש סעודות.

ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וכל הגורע גורעים לו. ועוד, השכינה נקראת תיק"ו, מצד אותו שנאמר בו במפלא ממך אל תדרש ובמכסה ממך אל תחקר. ובגללו פרשוה בעלי המשנה, שתק, כך עלה במחשבה.

קם רועה הנאמן ואמר, סבא סבא, עליך נאמר (ויקרא יט) מפני שיבה תקום. תקום בישראל העליון עד שאין סוף לעלייתך. העליונים והתחתונים מתברכים בך ומשתבחים בך, שנכללו בך

דאמצעיתא, בין דרגין דמסאבו, ואיהו פרוּדא ביניהו. ויחודא בדרגין קדישין.

בריתא איהי שכינתא משמאלא, הדא הוא דכתיב (שם פסוק כז) כי בשדה מצאה. ומשנה מסטרא דימינא, דיחודא דילה לאו איהו אלא מסטרא דעמודא דאמצעיתא. ואמאי איהי משנה ובריתא מסטרא דימינא ושמאלא. בגין חמור ושור המועד דאנון לימינא ושמאלא.

ותוספתא אתקריאת מסטרא דצדיק, דאיהו כליל כל מוספין, ומתפן איהי

שכינתא קרבן המוספין. ובגינה אתמר (משלי יא כד) יש מפזר ונוסף עוד. ביה תוספתא חכמה ובינה ודעת וכל מדות דקודשא בריך הוא, ומנה תוספת נשמה יתרה, דאתוסף בבר נש מערב שבת לערב שבת. ואיהו יום השבת, שביעי כל ספירן אתקריאו ביה שביעיות. וכל מאן דאוסף ביה בשבת במאכלין בענוגין, מוספין ליה. ומאי מאכלות דילה. קרבנין דצלותא דמוסף, דאתוספן ביה עמא קדישא יתיר משאר יומין דחל. תוספת קדשה דקדוש ענוג (ישעיה נח יג) וקראת לשבת ענג בתלת סעדותן. ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה וכל הגורע גורעין לו. ועוד שכינתא אתקריאת

תיק"ו, מסטרא דההוא דאתמר ביה במפלא ממך אל תדרש ובמכסה ממך אל תחקר. ובגינה אוקמוה מארי מתניתין שתק כך עלה במחשבה.

קם רעיא מהימנא ואמר, סבא סבא עלך אתמר (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום. תקום בישראל עלאה עד דלית סוף לסליקו דילך. עלאין ותתאין מתברכין בך ומשתבחים בך, דאתפלילו בך כל מדות אחוריים ופנימיים